

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 376/2026
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Ђорђа Станковића, поднетом против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18 од 22.11.2024. године и К бр. 1081/18, Кв 2611/24 од 21.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА - адвоката Ђорђа Станковића, поднет против правноснажних решења Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18 од 22.11.2024. године и К бр. 1081/18, Кв 2611/24 од 21.01.2026. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18 од 22.11.2024. године браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, адвокату Ђорђу Станковићу досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 605.510,00 динара из буџетских средстава Трећег основног суда у Београду.

Решењем Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18, Кв 2611/24 од 21.01.2026. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног па је преиначено решење Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18 од 22.11.2024. године, тако што су досуђени трошкови кривичног поступка браниоцу по службеној дужности окривљеног, адвокату Ђорђу Станковићу, у износу од 746.585,00 динара. Одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Ђорђа Станковића за награду на име састава жалбе од 09.12.2024. године, изјављене против решења Трећег основног суда у Београду К бр. 1081/18 од 22.11.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Ђорђе Станковић, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји поднети захтев, преиначи другостепено решење и исплати тражене трошкове по поднетом трошковнику.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је, сагласно томе, овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Ђорђе Станковић је решењем Трећег основног суда у Београду VIII Су број 49-112/2018 К број 1081/2018, Кв број 1244/18 од 20.12.2018. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Ђорђе Станковић је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац по службеној дужности окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, а на шта по закону није овлашћен, у смислу цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац по службеној дужности окривљеног у конкретном случају није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић